

зи куц слуга, който тогава лежеше в леглото си (както си спомням), защото той лежеше в една долня стая, право срещу гореказаните прозорци на гостната. Благородника, желайки да разбере работата и да види какво ще прави змията в стаята, я последва и погледна през прозореца. Тогава той видя, че змията се вмива в сламеното легло през някоя дупка отворена в джното на леглото, което бе от стари джски. Развжлнуван, той повика двама или трима от служителите си и им каза какво бе видял, като им заповяда да отидат и вземат своите рапири и да убият казаната змия. Служителите влязоха пжрви и от страниха куция слуга (както си припомням) и после едина от тях преобжрна леглото, а другите двама — сламата, докато господаря им стоеше отвжн при дупката, през която казаната змия бе влязла в стаята. Едва леглото бе обжрнато и рапирите забодени в сламата, и от там изкочиха пет или шест големи змии, които лежеха вжтре. Тогава служителите, като се за вжртяха, скоро ги избиха и ги хвжрлиха през вратата мржтви. След това краката на куция човек се оправиха и станаха тжй силни, както и понапред; от това се вижда много ясно, че студенината на тези змии, които са се допирали до краката му всяка нощ, е била, която ги е вджрвявала, та той не можел да ходи“.

Често се предполага, че змиите не могат да издават друг звук освен ужасното сжскане, което те издават когато сж разгневени; но има един африкански вид змия, която подражава врякането на яретата тжй верно, че е невжзможно да се отличи едина звук от другия, и много животни, мислейки да намерят някоя коза, са падали в капана, устроен за тях от змията!

Друг един вид змия, която издава звук с опашката си (както и с гжрлото си) е „гжрмящата змия“. Прочутия „гжм“, който тя прави всеки пжт, когато някой враг се приближава, произлиза от друсането на една слабо свжрзана, рогова, сжставна тжкан в края на опашката ѝ, и когато човек или някое животно чуе този звук, той знае какво го чака и може да се отстрани, ако иска. Ако не иска това, а предпочита да нападне гжрмящата змия, която се овива тясно на кжлбо от много колела, с очи блеснали в центжра, той си навлича риска на една бжрза и мжчителна смржт. Зжбите, които змията употре

бява като свое оръжие за отбрана, са два твжрде малки и остри зжба на горнята ѝ челюст и всекой от тия зжби има при корена си по една малка торбичка, сжджржаща отровната зеленикава течност. Тази течност се разпространява в кржвта с удивителна бжрзина и цялото тяло веднага изстива. После, мястото, кждето е влезла отровата, започва да се надувва и да побледнява и скоро цялото тяло добива сжщите признаци. Отровата действа най-бжрзо при горещо време, или ако раната е тжжмо над петата; но странно е, че тя никога не действува

на дивата свиня, която даже може да яде гжрмящи змии без да ѝ стане нещо.

За щастие, на индийците са известни някои лекарства против ухапването на една от най-отровните змии, гжрмящата змия, и най-сигурното от тях е един вид банана, който като се разтрие на раната и се изяде, унищожават отровата в кржвта. Днес като противоотрова на ухапаните дават силни дози от ракия или амоняк, които действуват по сжщия начин, и ги карат да се разхождат нагоре надолу джлго време. Ако се оставят да заспят, те никога не се сжбуждат отново. Обаче, каквото и ле-

